

A fagyi visszanyal

2010 december 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Töredelmesen bevallom: nem váltam eltökélt rajongójává a manapság oly divatos ásványvíz fétisnek. Egyrészt nem hiszem, hogy bármi természetes lenne azokban a kotyvalékokban, amelyeket nagy lelkesedéssel, úton-útfélen elénk tolnak és ránk er?ltetnek, másrészt meg, ha vízre vágyom, jó nekem a hétköznapi, egyszer? csapvíz is. Unalmas fickó vagyok, tudom.

De ami jó, az jó, így olykor a kosaramban landol egy-egy üveg szénsavmentes Szentkirályi. Valamiért számomra ez jelenti a tökéletes, hamisítatlan, semleges "víz-ízt", amelyben nem érz?dik semmilyen adalékanyag, és mindennek tetejében még csak nem is büdös. Ritka az ilyen, ráadásul magyar termékr?l is van szó, így igazi f?nyeremény a drága. És bizony mások számára is vonzó lehet ez az itóka, ugyanis év eleje óta a Szentkirályi víz ára - jóformán hétr?l hétre - növekszik, látszólag mindennem? küls? ok vagy behatás nélkül. Persze nem ismerem valamennyi üzletlánc árait, így pontosan azt sem tudom, hogy a másfél literes kiszerelés mennyibe kerül, teszem azt a Lecsóban, az Ósönben, a Lidliben, a Spárban. Csak azt látom, hogy a Cébéá nyáron már 175 forintot kért érte, ami azért, valljuk meg, emberes összeg egy kis vízért.

Értem én, hogy ha nagy rá a kereslet, az üzletnek megérné ennek arányában növelnie az árakat, de azért nem kéne teljesen hülyének nézni a becses fogyasztót sem. A belváros egyik el?nye ugyanis az, hogy a lakóhelyem 100 méteres körzetében legalább 5 élelmiszerbolt található, amelyek mindegyikében olcsóbb volt a Szentkirályi, mint a Cébéában. Hozzáteszem, széles skálán mozgott az utóbbi hónapokban a víz ára, de azért mindig a nagyjából 130 és 150 forint közti mezsgyén mozgott, már ami az említett élelmiszerlánc üzletét illeti. A 175 csak rövid ideig tartotta magát.
De ma felfedeztem, hogy váratlanul ez az összeg 99 forintra csökkent. Paranoiás énem azonnal megkongatta a

vészharangokat: ez biztosan nem a véletlen, s nem is az adakozó kedv m?ve! Azt gyanítottam, hogy mindösszesen pár nap lehet hátra a készletük szavatosságából, s a legutóbbi néhány átdátumozási balhéjuk után több, ilyen jelleg? felhajtást nem szeretnének csapni maguk körül. Ezért választották inkább az utolsó pillanatban történ? leárazást. Dúvadként vetettem rá magam az els?, kezem ügyébe kerül? palackra, hogy kisilabizáljam a lejárati id?pontokat, de nagy meglepetésemre egy új, átdolgozott címke fogadott, amelyen szép, nagy, felt?n? piros karikában ott virított: "javasolt fogyasztói ár: 99 forint". A rejtély tehát megoldódott! Ez állt az árcsökkentés mögött. Bizonyára annyi történt, hogy az el?állítónak elege lett abból, hogy amíg t?lük potom pénzért veszik át a terméket a kisebb-nagyobb hálózatok, addig a vásárlóknak ezt ?k már többszörös áron adják tovább, az indokoltnál is nagyobb, már-már pofátlanul magas haszonra téve szert. Ez nyilván ellenérzést vált ki a Szentkirályinál dolgozó, jobb érzés? emberekb?l, míg a gazdasági osztályukon többen komoran húzták össze bozontos szemöldöküket, miközben mindenhol hallatszott a felháborodott duruzsolás: ez így nem mehet tovább, valamit tenniük kell!
S bár egy címkén feltüntetett, ajánlott árnak nincsen kötelez? jellege, de úgy fest, ebben az esetben mégis megtette a hatását, és elég volt, hogy a körmére nézzen a kapzsi Cébéának. És ez jó!

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló